



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Львівській області
Слідчий відділ

вул. Д.Вітовського, 55, м. Львів, 79012, тел. (032) 255-33-40
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu lvi@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001591

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Львів

29 березня 2023 року

Старший слідчий в ОВС І відділення слідчого відділу Управління СБ України у Львівській області капітан юстиції Гнідь Андріана Юріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування №22022140000000198 від 09.09.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Бицаню Віталію Васильовичу, 28.03.1985 року народження, уродженцю м. Донецька Донецької області, українцю, громадянину України, зареєстрованому та фактично проживаючому за адресою: вул. Бірюзова, буд. 54, кв. 106, м. Донецьк Донецької області, який не є депутатом, адвокатом або нотаріусом, ІПН 3113302159,

про те, що він підозрюється у вчиненні:

- державної зради – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014);

- участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, згідно із Законом № 170-V від 21.09.2006, із змінами, внесеними згідно із Законами № 2258-VI від 18.05.2010, № 1689-VII від 07.10.2014);

- участі в діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014).

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Бицань В.В.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – рф) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з цим документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і російська федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» - інформаційною безпекою є, зокрема, захищеність України від намагань маніпулювати суспільною свідомістю, у тому числі шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації.

Стаття 8 Закону України «Про основи національної безпеки України» зазначає, що з урахуванням геополітичної і внутрішньої обстановки в Україні діяльність усіх державних органів має бути зосереджена, зокрема на прогнозуванні, своєчасному виявленні, попередженні і нейтралізації зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці, збереження соціально-політичної стабільності суспільства та зміцнення позицій України у світі. Основним напрямом державної політики з питань національної безпеки України в інформаційній сфері є, крім іншого, забезпечення інформаційного суверенітету України.

20 лютого 2014 року, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і м. Севастополя, у супереччя вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, статей 2, 3 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі по тексту РНБО) від 14 вересня 2020 року “Про Стратегію національної безпеки України”, затвердженої Указом Президента України № 392/2020 від 14 вересня 2020 року - Для відновлення свого впливу в Україні російська федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і воєнні засоби; посилюються угруповання збройних сил російської федерації та їх наступальний потенціал, регулярно проводяться масштабні військові навчання поблизу державного кордону України, що свідчить про збереження загрози військового вторгнення; зростає мілітаризація територій тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим та міста Севастополя; зберігається загроза з боку російської федерації вільному судноплавству у Чорному та Азовському морях, Керченській протоці. Спеціальні служби іноземних держав, насамперед російської федерації, продовжують розвідувально-підривну діяльність проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу. Деструктивна пропаганда як зовні, так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підриває суспільну єдність. Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку російської федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області

сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Вказана терористична організація «ДНР» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність її дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військове озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ДНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та мають загальну координацію керівництва.

Політичне та військове керівництво російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

19.02.2022 головою «ДНР» підписано указ № 29 «Про проведення загальної мобілізації», та оголошено повну мобілізацію.

21.02.2022, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22.02.2022 президент російської федерації направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

24.02.2022 приблизно о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022, на виконання зазначеного вище наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в тимчасово окупованій Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України "Про правовий режим воєнного стану", в Україні введено воєнний стан.

15.03.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 №133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 №341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 №573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 строком на 90 діб.

16.11.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 07.11.2022 №757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 21.11.2022 строком на 90 діб.

06.02.2023 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 07.11.2022 №58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 19.02.2023 строком на 90 діб.

У ході досудового розслідування встановлено, що Бицань В.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вчинив державну зраду, тобто діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту.

Крім того, Бицань В.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, брав участь в діяльності терористичної організації «ДНР».

Також, Бицань В.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вступив до непередбаченого законом збройного формування «ДНР» та брав участь у його діяльності.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Бицань В.В., будучи громадянином України, всупереч конституційному обов'язку захищати Вітчизну, незалежність та територіальну цілісність України, не сприймаючи державну владу України, з часу тимчасової окупації у 2014 році територій Донецької та Луганської областей підтримував ідеї та погляди терористичної організації «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Бицань В.В., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 23.02.2022, перебуваючи на робочому місці у ТОВ "Текстильник 2015", що у м. Донецьку Донецької області, добровільно отримав від невстановленого досудовим розслідуванням

працівника вказаного підприємства, повістку про виклик до одного з пунктів збору мобілізованих «ДНР».

23.02.2022, Бицань В.В., маючи повістку про виклик, будучи обізнаним про оголошену мобілізацію чоловіків призовного віку від 18 до 55 років до складу терористичної організації «ДНР», діючи умисно, усвідомлюючи свої дії, добровільно прибув до пункту збору мобілізованих «ДНР», а саме до комунального підприємства “Палац культури ім. І. Франка міста Донецька», що у м. Донецьку, де надав невстановленим працівникам вказаної установи свої особисті документи, що підтверджують особу, для подальшого зарахування на проходження так званої «військової служби» у підрозділах незаконного збройного формування, створеного, підпорядкованого, керованого та фінансованого російською федерацією, чим надав згоду на проходження такої служби.

Після перевірки добровільно наданих Бицанем В.В. документів, останньому, з метою забезпечення належного виконання бойових завдань рф проти України, невстановленими особами з числа військовослужбовців незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» видано військову форму російського зразка та інше військове майно (речовий мішок, каску, флягу, казанок, плащ-намет, протигаз).

24.02.2022 Бицаня В.В., спільно з іншими мобілізованими військовослужбовцями, доставлено до одного з пунктів збору мобілізованих у м. Макіївці Донецької області, а саме на вугледобувне підприємство “Шахта №21”, де за рішенням невстановлених досудовим розслідуванням осіб з числа військово-службовців терористичної організації «ДНР», за невстановлених досудовим розслідуванням обставин зараховано до списків особового складу 107 стрілецького полку незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», на посаду гранатометника.

Перебуваючи на вказаному підприємстві до 01.03.2022, Бицань В.В., з метою реалізації злочинного плану, спрямованого на здійснення протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, у невстановлений досудовим розслідуванням час, отримав стрілецьку зброю автомат Калашникова (АК-74) та гранатомет.

Отримавши боскомплект, 01.03.2022 Бицаня В.В., спільно з іншими військовослужбовцями з числа мобілізованих, доставлено до с. Стила Старобешівського району Донецької області, перебуваючи у якому до 08.03.2022, Бицаню В.В., видано набію до попередньо виданої йому вогнепальної зброї.

Крім того, за час перебування у вказаному населеному пункті, Бицань В.В., усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, виконуючи вказівки та вимоги інструкторів з числа військових незаконного збройного формування «Народна міліція» терористичної організації «ДНР», пройшов повноцінну військову підготовку, яка супроводжувалась збиранням та розбиранням вогнепальної зброї, в тому числі АК-74, тактичним веденням бою, здійсненням штурму, наступу та відступу, з метою забезпечення бойових дій рф проти України. Під час проходження вищевказаного військового навчання, Бицань В.В. набув навичок стрільби зі стрілецької зброї – автомата Калашникова (АК-74) та гранатомета.

10.03.2022 Бицань В.В., спільно з іншими військовослужбовцями 107 стрілецького полку незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», за наказом військового керівництва був передислокований на територію фільтраційної станції неподалік м. Маріуполя, де до кінця квітня 2022 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, будучи озброєним стрілецькою зброєю – автомат Калашникова(АК-47), виконував обов'язки караульної служби по охороні

території та особового складу 107 стрілецького полку незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР».

На початку квітня 2023 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Бицань В.В., продовжуючи діяти на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній безпеці України, спільно з іншими військовослужбовцями 107 стрілецького полку незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» прибув до м. Маріуполя Донецької області, де на виконання свого злочинного умислу, до 23.05.2022, сумлінно виконував накази та розпорядження військового керівництва, спрямовані на забезпечення виконання обов'язків військової служби у незаконних збройних формуваннях окупаційної адміністрації російської федерації, які полягали в облаштуванні та укріпленні вогневих позицій ЗС РФ для ведення бою, а також облаштуванню окопів та будівництві бліндажів.

У середині червня 2022 року Бицань В.В., після проходження лікування, не пов'язаного з отриманням тілесних ушкоджень під час бойових дій, продовжуючи діяти на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, свідомо виконуючи вимоги військового керівництва незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», спільно з іншими військовослужбовцями 107 стрілецького полку незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», прибув до м. Попасна Луганської області, де до середини липня 2022 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, спільно з іншими мобілізованими, будучи озброєним стрілецькою зброєю – автоматом Калашникова (АК-47) та гранатометом, виконував обов'язки на посаді стрільця – помічника гранатометника.

У другій половині липня 2022 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Бицань В.В., спільно з іншими військовослужбовцями з числа мобілізованих, переміщено до м. Новоазовська Кальміуського району Донецької області, перебуваючи у якому протягом наступних 10 днів, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх діянь, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, виконуючи вказівки та вимоги інструкторів з числа військових незаконного збройного формування «Народна міліція» терористичної організації «ДНР», Бицань В.В. пройшов повноцінну військову підготовку, яка супроводжувалась тактичним веденням бою, здійсненням штурму, наступу та відступу, з метою забезпечення бойових дій РФ проти України.

У серпні 2022 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Бицань В.В., спільно з іншими військовослужбовцями 107 стрілецького полку незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», доставлено в одну з неподалік розташованих лісопосадок, де Бицань В.В. за рішенням невідомої досудовим розслідуванням осіб з числа військовослужбовців терористичної організації «ДНР», за невідомої досудовим розслідуванням обставин зараховано до списків особового складу 1 відділення 1 взводу 7 роти 9 полку морської піхоти незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» на посаду оператора-навідника БМП-1.

В подальшому, пройшовши чергові військові навчання, спрямовані на набуття навичок ведення бойових дій проти Збройних сил України, Бицань В.В., на автомобільній техніці вказаного формування, спільно з іншими мобілізованими військовослужбовцями, прибув до м. Ясинувата Донецької області, де усвідомлюючи незаконний характер своїх дій, до 25.11.2022 виконував обов'язки по облаштуванню та укріпленню вогневих позицій ЗС РФ для ведення бою, облаштуванню окопів, будівництві бліндажів, караульної служби по охороні території, а також спостереження за військовослужбовцями та військовою технікою ЗС України, з подальшою доповіддю про їхнє місце дислокації безпосередньому військовому керівництву.

У період з 23.02.2022 по 25.11.2022 Бицань В.В. забезпечував виконання обов'язків військової служби у незаконних збройних формуваннях окупаційної адміністрації російської федерації, в тому числі:

- служити псевдодержаві, дотримуватися конституції і законів ДНР;
- з честю нести високе звання військовослужбовця, дорожити честю і бойовою славою ДНР;
- строго і точно виконувати вимоги загальновійськових статутів;
- в період проходження військової служби добросовісно виконувати всі загальні, посадові і спеціальні завдання військовослужбовців установлених законодавством та іншими нормативно-правовими актами ДНР;
- дотримуватися військової дисципліни, виконувати накази, розпорядження і вимоги командира (начальника);
- дотримуватися встановленого порядку користування військовою технікою (апаратурою), берегти в таємниці відомості, отримані в ході проходження військової служби.

Відтак, громадянин України Бицань В.В., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, у складах 107 стрілецького полку та 1 відділення 1 взводу 7 роти 9 полку морської піхоти незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», у період з 23.02.2022 до 25.11.2022, з метою виконання загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, із закріпленою стрілецькою зброєю – автоматом Калашникова (АК-74), гранатометом та боскомплектom, керуючись статутами збройних сил російської федерації та терористичної організації «ДНР», виконував обов'язки «гранатометника» та «оператора-навідника БМП-1» у різних видах бою та формах його забезпечення, а також забезпечував безпеку місць перебування збройних сил російської федерації та терористичної організації «ДНР» в населених пунктах Донецької та Луганської областей, які ними захоплені та окуповані під час збройного конфлікту.

Злочинна діяльність Бицаня В.В. припинена 25.11.2022 військовослужбовцями Збройних Сил України під час бойових дій неподалік смт. Красногорівка Покровського району Донецької області, де останній захоплений у полон.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України:

Громадянин України Бицань Віталій Васильович, підозрюється у вчиненні державної зради - діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001 зі змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014).

Зміст (формулювання) підозри за ч. 1 ст. 111 КК України:

Громадянин України Бицань В.В., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в період збройного конфлікту, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області та беручи з 23.02.2022 участь в діяльності незаконних збройних формуваннях - 107 стрілецькому полку та 9 полку морської піхоти незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах

загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, керуючись ідеологічним мотивом, маючи на меті завдати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, виконував завдання, пов'язані із веденням бойових дій проти Збройних Сил України, а також застосовував стрілецьку зброю – автомат Калашникова (АК-74), гранатомет та виконував обов'язки із забезпечення різних видів та форм бою.

У такий спосіб Бицань В.В., ігноруючи свій громадянський обов'язок, передбачений Конституцією України, щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно з усвідомленням негативних наслідків своїх дій та на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, 23.02.2022, перебуваючи у м. Донецьку Донецької області, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, чим вчинив державну зраду.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України

Бицань В.В. підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, згідно із Законом № 170-V від 21.09.2006, із змінами, внесеними згідно із Законами № 2258-VI від 18.05.2010, № 1689-VII від 07.10.2014).

Зміст (формулювання) підозри за ч. 1 ст. 258-3 КК України:

Громадянин України Бицань В.В., достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, 23.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, добровільно прибув до пункту збору мобілізованих терористичної організації «ДНР» у м. Донецьку Донецької області, вступив до її лав, отримав військове обмундирування, стрілецьку зброю і боєприпаси до неї, та з цього часу до 25.11.2022 брав участь у діяльності вказаної терористичної організації, виконуючи завдання, пов'язані із веденням бойових дій проти Збройних Сил України та забезпеченням різних видів та форм бою.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України

Бицань В.В. підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001, із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014).

Зміст (формулювання) підозри за ч. 2 ст. 260 КК України:

Громадянин України Бицань В.В., достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, 23.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, добровільно прибув до пункту збору мобілізованих терористичної організації «ДНР» у м. Донецьку Донецької області, де вступив до її лав у складі не передбаченого законом збройного формування – 107 стрілецького полку терористичної організації «ДНР» та у серпні 2022, точний час досудовим розслідуванням не встановлено,

- не передбаченого законом збройного формування 1 відділення 1 взводу 7 роти 9 полку морської піхоти незаконного збройного формування «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» та з цього часу до 25.11.2022 брав участь у діяльності вказаного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації.

При цьому, Бицань В.В., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних у протистоянні збройній агресії російської федерації та керованих нею терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», та ставить перед собою специфічні завдання.

Крім того, Бицань В.В. усвідомлював, що зазначене незаконне збройне формування терористичної організації «ДНР» не належить до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

Бицань В.В., беручи участь у вищевказаному не передбаченому законом збройному формуванні, відповідно до покладених на нього завдань, із закріпленою стрілецькою зброєю – автоматом Калашникова (АК-74), гранатометом та боєкомплектom, керуючись статутами збройних сил російської федерації та терористичної організації «ДНР», у період часу з 23.02.2022 до 25.11.2022 виконував обов'язки «гранатометника» та «оператора-навідника БМП-1» у різних видах бою та формах його забезпечення проти Збройних Сил України, а також забезпечував безпеку місць перебування збройних сил російської федерації та терористичної організації «ДНР» в населених пунктах Донецької та Луганської областей, які ними захоплені та окуповані під час збройної агресії.

Злочинна діяльність Бицаня В.В. припинена 25.11.2022 військовослужбовцями Збройних Сил України під час бойових дій неподалік смт. Красногорівка Покровського району Донецької області, де останній захоплений у полон.

Старший слідчий в ОВС І відділення
слідчого відділу УСБУ у Львівській області
капітан юстиції

Андріана Юріївна ГНІДЬ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки

Львівської обласної прокуратури

Олег Володимирович ТЕЛЕФАНКО

« 7 » березня 2023 року

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробачії інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки мені вручено, права та обов'язки згідно ст. 42 КПК України оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 20__ року.

Старший слідчий в ОВС І відділення
слідчого відділу УСБУ у Львівській області
капітан юстиції

Андріана ГНІДЬ